

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896.

Gij kunt een hart met één slag zoo geheel verbrijzelen, dat
gij het met duizend zalven niet weder kunt genezen.

15 Mei 1915.

No. 10

20e Jaargang.

VERSLAG DER REDEVOERING GEHOUDEN DOOR PRES.
JOSEPH F. SMITH,
op de 85ste jaarlijksche Algemeene Conferentie der Kerk
van
JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN,
in den Tabernakel te Salt-Lake-City,
op 6 April 1915.

De 85ste Conferentie, de algemeene namelijk, en jaarlijks te houden, viel dit jaar op Paasch-Zondag, 4 April. Behalve de vergaderingen in den Tabernakel werden eveneens eene reeks samenkomsten gehouden in de Assembly-hall, het bijgebouw der groote tabernakel. De „Deseret News”, waaruit wij onderstaand verslag van de redevoering van Pres. Smith ontleenen, schrijft dat dit vermoedelijk de grootste vergaderingen zijn die ooit in de Kerk zijn gehouden. Het treft ons dat dit gewoonlijk telkens weer gezegd wordt in de berichten die tot ons komen van de groote samenkomsten ter gelegenheid van de algemeene conferenties jaarlijks te houden, en wij moeten dit niet toeschrijven aan de jacht op succes door de bladen verspreid, maar inderdaad moet uit den aard der zaak welke elke groote samenkomst van een zoo reusachtig groeiende gemeenschap, elke voorgaande, in grootsheid en in grootheid beide, overtreffen.

Wij geven hieronder, zooals gezegd, aan de hand van de „Deseret-News”, weer wat zoo ongeveer door Pres. Smith, en Pres. Lund, gezegd is geworden in de morgensamenkomst op dien gedenkwaardigen dag.

Ik gevoel mij ten zeerste verblijd dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in vrede leeft met zich zelf en met heel de wereld. Geen geest van oorlog of van strijd is er in de harten van de Heiligen; hen is onderwezen geworden en zij hebben geleerd alle geest van twist en oorlogvoeren, hetzij onderling dan wel

met de menschenkinderen der wereld, te verdrijven. De ouderlingen gaan uit in de wereld, niet om met andere godsdienstige secten te twisten; de boodschap die zij hebben is vrede te dragen, vrede tot heel de wereld, en zaligheid en verlossing van zonden. De ouderlingen dragen den olijftak des vredes tot heel de wereld- het Evangelie van Jezus Christus hersteld door de instrumentaliteit van den profeet Joseph Smith. Zij vertellen de wereld dat God in Zijne genade opnieuw tot de kinderen der menschen gesproken heeft, dat Hij het Evangelie in zijne volheid heeft hersteld, de macht en het goddelijk gezag waardoor den menschen opdracht is verleend om in Zijnen naam te handelen. Zij gaan voort het evangelie te prediken van bekeering, van liefde, van kameraad- en van broederschap onder het menschdom, den menschen te leeren recht te doen in de oogen van God, en in de tegenwoordigheid van alle menschen. De ouderlingen doen deze aankondiging aan de wereld en aan de wereld wordt overgelaten dit aan te nemen of te verwerpen, zooals elkeen verkiest. Nemen zij- de wereld- de boodschap niet aan daar evenwel bestaat geen reden tot twist; enkel tot liefde en medelijden. Verdoemenis en oordeel zijn overgelaten aan den Heer. Het is niet de plicht van hen die het evangelie verkondigen rampen te voorspellen. Laat het menschdom de woorden des Heeren lezen in het Oude en Nieuwe Testament, en wanneer zij willen, in de Leer en Verbonden en in het boek van Mormon. Daar zullen zij leeren van het oordeel op de goddeloozen. Spoedig genoeg zullen zij het gewaar worden wanneer het hen gansch en al niet is herinnerd geworden. Heiligen der Laatste Dagen prediken tot heel de wereld vrede en een goeden wil, waarheid en rechtvaardigheid, leven en zaligheid, alsmede eerlijke handeling, de gouden regel.

Een groote plicht die rust op de leden van de Kerk is voor elk persoonlijk de verantwoordelijkheid te leeren kennen welke een elk en iegelijk op zijne schouders heeft. Wanneer mannen en vrouwen dit willen leeren dan zal er geen strijd zijn, noch twist, noch oorlogvoeren. De Heiligen der Laatste Dagen dienen hunne kinderen te onderwijzen van af de wieg totdat zij opgegroeid zijn tot den vollen wasdom en door heel hun leven heen de beginselen van het evangelie. Leert hen de liefde van God; leer hen hoe in vrede te leven met hunne naasten, het priesterschap te eeren en het gezag dat God op aarde geplaatst heeft. Het huis van God is een huis van orde en niet van disharmonie. Wanneer zij niet behoorlijk en juist was georganiseerd dan kon de Kerk in haren loop niet voorwaarts gaan. Zoo wanneer eenig gedeelte der organisatie was weggenomen dan zou er een open deur zijn voor totale verwarring en ontbinding, en de Kerk zou zonder den Geest van God gelaten worden. Noodig is het dat zij die presideeren hunne plichten leeren kennen. Met succes kunnen

zij, zonder den geest van vaderschap en broederliefde niet het bestuur voeren; zij dienen geen regeerders te wezen en potentaten, zij dienen het vertrouwen te zoeken van hen over wien zij aangesteld zijn het gezag te voeren door hen met liefde te winnen, en door voorbeeld, een leven leidende zonder opspraak. In staat behooren zij te zijn te zeggen, volg mij, zooals ik den Meester volg. Wanneer zij die presideeren geroepen worden in oordeel aan te zitten over hunne broeders dan moeten zij eerst de feiten in de onderhavige zaak leeren kennen, en hunne beslissing dienovereenkomstig doen zijn, altijd gematigd met den geest van liefde en vergevensgezindheid. De zending der Kerk is te behouden en niet uit te werpen, op te bouwen en niet te verwoesten. Heiligen der Laatste Dagen dank God dat dit ons land in vrede leeft. Treurig is het dat er een internationale strijd zou bestaan. Als het evangelie bekend was en nageleefd werd, dan zou er geen twist bestaan. De regeerders der volkeren zouden dan tezamen komen en de zegeningen des Heeren inroepen op hunne besprekingen, en daarna, hunnen plicht voor oog, zouden zij die volbrengen voor de opbouw der volkeren en voor het welvaren van het mensdom; dat zouden zij doen wanneer zij in het bezit waren van het evangelie. Het is de hoop van de Heiligen der Laatste Dagen dat zij hunne zonen niet ten oorlog zullen hebben te zenden, opdat zij de ellenden dezer dingen niet behoeven te ondervinden zooals zulks thans het geval is op het oostelijke vasteland. De volkeren van deze oorlogvoerende landen zijn tot dit schrikkelijke besef van oorlog gekomen door de zucht van hen die over hen regeeren en hun de wetten voorschrijven zelfs met betrekking tot leven en dood. God is met Zijn volk, en wanneer zij Zijne kinderen willen wezen, als Hij inderdaad hun Vader is, dan zal Hij hun zegenen; hij zal de landen zegenen opdat zij in overvloed voortbrengen, de elementen zal Hij matigen, en Zijn gedeelte zal Hij in alle dingen volbrengen, als Zijne kinderen het hunne willen doen, alleenlijk slechts als zij Hem willen dienen.

Een eerlijk deugdzaam man is een voorwerp van liefde; en moeders, die onder de leiding van den Geest des Heeren, een deugdzaam oprecht leven leiden, trouw aan hunne echtgenooten, trouw tot hunne kinderen, en trouw aan hunnen God, zijn liefdewaardig en nobel. Echtgenooten die het nobel karakter van hunne vrouwen erkennen dienen hen te eeren en te beschermen, hen lief te hebben en gelukkig te maken. Het is alleen dan wanneer een man afwijkt van de ware geest van het evangelie dat hij niet vriendelijk en liefdevol is in zijne woning. Als zij den Geest des Heeren in hunne harten hebben zullen zij nimmer de moeder en hare kinderen verwaarloozen. Een vader dient zoo te leven dat hij in staat is tot zijnen zoon te zeggen, doe zooals ik doe. Het is eene schande voor elk lid der Kerk handelingen

te verrichten die niet recht zijn, en waarop zij niet trotsch kunnen zijn als hunne kinderen hetzelfde doen. Eene schande is het voor een man zijne bruikbaarheid te verwaarloozen door zich af te scheiden van den Geest des Heeren.

Zoo vele valsche verslagen hebben de rondte gedaan bij onze tegenstanders, met betrekking tot wat met de tienden wordt gedaan, dat ik besloten heb een kort verslag te geven van wat met dit geld is uitgevoerd gedurende 1914. Menschen hebben gezegd dat de tienden der Kerk millioenen van dollars beloopten elk jaar en dat President Smith al deze millioenen onder zijn beheer heeft en nimmer eenig verslag geeft van wat met deze reuzensom wordt gedaan. Van de tienden betaald in 1914 is op de volgende wijze beschikt: Voor het oprichten en onderhouden van kerkgebouwen, alsmede andere wijk- en ring-onkosten. 730.960 dollar; voor het onderhouden der Kerk-scholen 330.984 dollars; voor de vier tempelen in Utah 64.508 dollars; voor het onderhoud der zendingen, met inbegrip van het oprichten van zendingshuizen enz, 227.900 dollars; voor het onderhoud der grootere kerkgebouwen, met inbegrip van de gebouwen op het tempelplein, alsmede het gebouw en de kantoren van den Presideerende Bisschop, 99.293 dollars; voor het hospitaal van de Heiligen der Laatste Dagen 136.727 dollars; voor de oprichting van den tempel te Cardston, provincie Alberta, in Canada, voor zoover die voltooid is, 52.647 dollars; voor de oprichting van het algemeene Kerk-bureau-gebouw, zoo ver dat voltooid is, 128.663 dollars; voor de armen, uit het tiendenfonds namelijk 116.238 dollar. Al deze bijdragen tezamen maken een totaal van tienden betaald in 1914, van 1.887.930 dollars, en 1914 was een gemiddeld jaar.

De wet van tiende is een vrijwillige wet; geen lidmaatschap van eenig persoon in de Kerk wordt in de waagschaal gezet door geen tienden te betalen. De onkosten van de algemeene Kerk-autoriteiten en het onderhoud van de bureaux van het Eerste Presidentschap worden verkregen uit beleggingen van kerkelijke fondsen, en niet van de tienden, en elke belegging die de Kerk gemaakt heeft is berekend op het voordeel van hare leden. Gevoegd bij het bedrag betaald uit het tiendenfonds voor het verzorgen der waardige armen, heeft de Zustershulpvereniging voor dat doel gegeven de som van 74.290 dollars; en de vastengaven, eveneens voor de waardige armen, bedroegen in 1914, 76.000 dollars, makende tezamen voor de armen een totaal van 266.528 dollar. Gevoegd bij deze regelmatige fondsen was er gecollecteerd voor hen die onder den oorlog in Europa te lijden hadden, en om verdeeld te worden onder de directie van Ouderling Hyrum Smith, President der Europeesche Zending, de som van 33,000 dollars. Daadwerkelijk was dit bedrag in één dag tezamen gebracht, en de gemaakte kosten waren geen enkele cent, zelfs nog niet de

uitgave van een postzegel, Het is gelijkelijk verdeeld geworden over slachtoffers van alle landen, eerst voor de leden van de Kerk, waar die ook zijn en in elke natie liggende onder de oorlogszone. Van Pres. Smith is antwoord bekomen dat het geld ontvangen is en uitgedeeld.

De verslagen toonen aan dat 73% van de Heiligen in eigen huizen wonen, Het geboortecijfer onder de Heiligen is 39.5 per 1000; het gemiddelde sterftecijfer 8.3; huwelijken 17. 14.717 kinderen zijn er ingezegend gedurende 1914; in de zendingsvelden bevinden zich 1.316 Ouderlingen en 115 vrouwen. 819.000 van de huidige leden zijn geboren in de Vereenigde Staten; sedert 1901 is het ledenaantal in de ringen toegenomen met 129.498; 326.264 verordineeringen zijn gedaan geworden in de vier tempelen van Utah gedurende 1914. In hetzelfde jaar zijn er 21 nieuwe wijken opgericht, en 2 nieuwe ringen, en in alle deze aangelegenheden heeft de Kerk bijgedragen om vergaderhuizen te bouwen. Wijkbezoek heeft zich zoodanig uitgebreid dat elke maand 96% van al de families in de Kerk bezocht zijn geworden.

Bij al deze cijfers, — zoo besluit Pres. Joseph F. Smith — is het evenwel niet de zending der Kerk gunstige cijfers te scheppen, maar om het evangelie van vrede en goeden wil aan de wereld te verkondigen.

President Smith werd in zijn leerrijke toespraak opgevolgd door Pres. Anthon H. Lund, Eerste Raadgever in het Eerste Presidentschap.

Spreker verwees naar het feit dat de Paasch-zondag in herinnering bracht de opstanding van den Zaligmaker, dat Jezus den dood overwon, en dat daardoor het leven en de zaligheid het eigendom werd van alle menschen. De opstanding is door velen betwijfeld, maar voor de Heiligen der Laatste Dagen is zij eene levende waarheid. Zij zijn dankbaar dat Jezus de macht bezat zijn leven neder te leggen en het weer op zich te nemen, daardoor eene hoop gevende aan alle menschen op een leven na den dood. Paschen wordt op Zondag gehouden, en niet op een zekeren dag in de week, om tot herinnering te dienen van het feit dat Jezus op den eersten dag der week verrees. Het is eene instelling die algemeen door het Christendom aangenomen is, ofschoon, met betrekking tot de opstanding, den juiststen datum niet gegeven is geworden. Op Donderdagavond at Jezus voor de laatste maal met zijne discipelen het avondmaal, op Vrijdag werd Hij gekruisigd, en Zondag verrees Hij uit het graf. Deze gebeurtenis brengt tot het menschedom meer vreugde dan eenig ander feit in heel de geschiedenis der wereld. Christus en zijne discipelen herdachten het feest van het pascha, maar het pascha dat nu is herdacht brengt leven tot alle menschen, en niet alleen tot hen die acht sloegen op de vereischte om bloed te sprengen aan de deurposten opdat de verwoestende engel voorbij mocht gaan, zonder den eerstgeborene der familie te dooden. Paschen is genoemd naar eene heidensche godin, en aldus is het heidensch geloof in de wereld blijven voortbestaan, met dit

verschil echter dat het veranderd is in de herdenking van den verrezen Heer, en de Heiligen der Laatste Dagen vereenigen zich met andere secten om dezen dag heilig te houden. Christus vertelde zijnen discipelen nadat Hij opgestaan was, dat Hij nog niet was opgevaren tot Zijnen Vader in den hemel. Hij was naar de geestenwereld geweest om den geesten die in de gevangenis waren, te prediken. Sommigen gelooven dat er geen zelfbewust bestaan bestaat tusschen den dood en de opstanding, maar duidelijk is dat Christus deze zending in den geest voltooide terwijl zijn lichaam in het graf lag. Heel het menschdom zal in de opstanding voortkomen, sommigen in heerlijkheid, en anderen in eene opstanding ter verdoemenis, alles overeenkomstig het leven wat geleid is geworden tijdens zij op aarde waren. De Heer is rechtvaardig voor allen, en in den oordeelsdag zal geene ziel kunnen zeggen dat hem geen rechtvaardig oordeel heeft getroffen.

Bovenstaande is een vrijwel woordelijk verslag van hetgeen door de twee autoriteiten genoemd, gezegd is geworden in de morgenvergadering. 's Namiddags voerden, nadat de samenkomst met een inleidend woord geopend was geworden door Pres. Joseph F. Smith, ook toen de leider, achtereenvolgens het woord: Pres. Charles W. Penrose, Tweede Raadgever in het Eerste Presidentschap, die een oogenblik de aandacht wijdde aan het dwaalbegrip verspreid onder velen van onze tegenstanders, als zoude door de Heiligen geloofd worden dat Adam onze God was. Voorts voerde Pres. Francis M. Lyman, het hoofd der Twaalf Apostelen, het woord, in het bijzonder de bisschoppen van wijken aansporende acht te slaan op de verplichtingen toe te zien dat het werk van huisbezoek enz. door hen die onder hun bestuur staan, geregeld en getrouw gedaan werd.

Verschillende andere sprekers, waaronder onderscheidene Apostelen voerden verder nog het woord, zoowel in de samenkomsten in den Tabernakel alswel in de Assembly-hall, die tergelijktijd, en eveneens ook Maandag daaropvolgende, werden gehouden. Een verslag te geven van alles wat gesproken is zoude ons natuurlijk veel te ver voeren; genoeg zij het met te zeggen dat al de toespraken, als gewoonlijk, doortinteld waren van den Geest des Heeren, en overal zeer wijze lessen in waren verborgen die, wanneer in de levens der Heiligen in toepassing gebracht, niet alleen bij zullen dragen tot de meerdere opbouw van het persoonlijk karakter van elkeen, maar tevens oorzaak zullen worden voor den meerderen en grooteren bloei van het Godsrijk, in beginsel reeds op aarde opgericht, waarvan de vertegenwoordiging wordt gedragen door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

VERSLAG DER GRONINGER CONFERENTIE.

De gebruikelijke halfjaarlijksche conferentie van de Groninger Hoofd-afdeeling is ditmaal gehouden geworden te Leeuwarden, op Zondag 9 Mei l.l.

Dit was een heele gebeurtenis voor de kleine vertakking te Leeuwarden. Zoo lang toch deze gemeente een onderdeel was van de conferentie van Groningen, was zulks nog niet eerder gebeurd.

Drie vergaderingen zijn gehouden geworden, voor welk doel eene bijzondere zaal was gehuurd in de Grootte Hoogstraat. Een en ander stond onder leiding van Ouderling Walter B. Hanks, Conferentie-president. Vooraf evenwel — Zaterdagavond — werd eene Priestervergadering gehouden in het gewone vergaderlokaal Gysbert Japixstraat 33, waar door den Zendingspresident Le Grand Richards een ernstige en leerrijke toespraak den vergaderde zendingen werd gegeven, aansporende om voort te gaan en het werk wat op hunne schouders rustte, gewetensgetrouw te verrichten. Elkeen der zendingen werd voorts gelegenheid geschonken uiting te geven aan hetgeen hen vervulde, waaruit bleek dat allen met moed en lust wenschten voort te gaan het evangelie te verkondigen en goed te doen onder de menschenkinderen op aarde. Ten slotte werd een brief voorgelezen van Zr. Richards die niet mede aanwezig had kunnen zijn, waarin hartelijke groeten en woorden van waardeering en medegevoel waren vervat.

Deze samenkomst vooraf gaf den zendingen een goeden geest voor de vergaderingen den volgenden dag te houden. Een prachtige dag bracht, in aanmerking genomen de omstandigheden, een flink aantal der Heiligen van Leeuwarden, Groningen en meerdere buitenplaatsen tezamen in de zaal Grootte Hoogstraat. Pres. Walter B. Hanks was leider. Na gebruikelijk gezang, en gebed uitgesproken door Broeder Walle Koster, leider der vertakking te Harlingen, werd een openings- en welkomstwoord gesproken door Pres. Hanks, waarna het woord gegeven werd aan Ouderling Ernset Adams. Spreker zeide gelukkig te zijn een „Mormoon” te worden genoemd, en geroepen te zijn uit te gaan in de wereld om het evangelie te verkondigen, en ofschoon door de menschen gehaat en veracht, zoo kunnen wij ons daarom, krachtens de woorden van Christus dienaangaande, gelukkig achten dat zulks zoo is. Voorts kan de laster der wereld ons niet deren, aangezien het alleen ons eigen geweten is wat als rechter kan staan over de daden en woorden door ons voortgebracht. Vertrouwenswaardig zijnde zullen eerlijke menschen ons vertrouwen, maar zie, het is juist het feit dat „elkander verleiden” het wachtwoord is in de wereld, dat men van ons als „Mormoon” geen goeds zal kunnen uitstaan.

Thans werd het woord gegeven aan Broeder J. Aukema, leider der vertakking te Groningen. Het leidende beginsel is, en behoort in onze Kerk te zijn, — zoo zegt spreker —, de noodzakelijkheid van Openbaring. De reden waarom de Heiligen der Laatste Dagen zoo sterk zijn in hunne beweringen is, omdat zij niet alleen geloven in Openbaring, maar wijl zij manifestatiën van allerlei aard menigvuldig onder hen hebben gezien en genoten. Openbaring — zoo eindigde spreker — is het kompas van Gods kinderen in deze de laatste dagen. Geen schip nu is veilig zonder een kompas, en zoo eveneens is geen Kerk veilig zonder het openbare woord van God zelve.

De vergadering werd daarna opgeluisterd door een lied gezongen door het koor der vertakking te Harlingen, onder leiding van Broeder L. Koopal. Nadien sprak Ouderling Leslie Foy over de drievoudige engel-boodschap waarvan gesproken is in Openbaring 14, en die Johannes zag op het eiland Patmos, welke boodschap een vervolg was op het gezicht in de grijze oudheid reeds aan Daniël getoond, dat namelijk een steen uitgehouwen werd van den berg, naar beneden rolde, en eindelijk heel de aarde vervulde, zijnde namelijk het koninkrijk wat opgericht zoude worden in de laatste dagen, en dat nimmer verstrooid of verwoest meer zou worden, noch aan een ander volk worden overgelaten. Dit de boodschap zijnde van den eersten engel. De tweede engel vloog, zeggende, dat Babylon gevallen was, terwijl de derde tot vertrouwen aanspoorde op de tweede boodschapper, als vermaning uitdeelende dat de oogst rijp was en de aarde wit om te oogsten en in te zamelen. Al deze voorspellingen hebben hunne vervulling gevonden in de herstelling van het evangelie door den profeet Joseph Smith in het jaar 1830.

Ouderling B. Postma, President der Rotterdamsche Conferentie, was de laatste spreker. Zijne toespraak was om aan te toonen dat Joseph Smith inderdaad een waar profeet was van God, niettegenstaande het menschdom bij zijne verschijning, evenals bij de verschijning van alle profeten Gods, verklaarde dat hij een valschen leeraar was. Evenwel, men zal weten, evenals men een boom kent aan de vruchten die hij voortbrengt, of het een waar profeet van God was, dan wel of hij een bedrieger of verleider was. Wee ons — zoo gaat spreker voort — wanneer alle menschen goed van ons zouden spreken. Zij hebben dat niet gedaan van den Heere zelve, en een dienstknecht is niet meerder dan zijnen Heer. Niemand is in staat een oordeel te vellen over de waarde van het evangelie door Joseph Smith verkondigd, zoo eerst geen kennis is gemaakt geworden met de vruchten die het afwerpt.

Na gezang en dankzegging werd deze eerste vergadering tot slot gebracht, en gingen allen voldaan huiswaarts om in den middag opnieuw samen te komen.

Zie vervolg op blz. 157.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
LE GRAND RICHARDS.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

INSPIRATIE.

Van den Vader en den Zoon gaat uit eenen Geest, bestemd om de uitvoerende macht te zijn van de besluiten door den goddelijken Raad genomen, strekkende ten dienste van het welzijn der kinderen ver van huis gezonden om hunne opvoeding te voltooien.

Deze geest wordt in den bijbel en in alle verdere gewijde geschriften, den „Heiligen Geest” genoemd. Het was dezen Geest waarvan de Zaligmaker sprak die dienen moest om Zijne volgelingen bij hun achterblijven, toen Hij ten hemel opvoer en niet meer dagelijks met Zijne menschelijke stem in hunne nabijheid wezen zou, te leeren, te onderwijzen, en in sommige gevallen zelfs in letterlijken zin te dicteeren wat zij te doen en te zeggen hadden. Door de leer van het evangelie wordt deze Heilige Geest een der Godheden, — om het woord hier in het meervoud te gebruiken — genoemd.

De wijze nu waarop dien geest inwerkt in de harten der menschen, uitverkoren voor het doel mede te helpen de goddelijke waarheden bekend en populair te maken op de wereld, is verschillend. Somwijlen bedient de Heilige Geest zich van droomen, soms van visioenen of gezichten, om bekend te maken datgene wat door den Raad, boven omschreven, noodzakelijk wordt geacht te verduidelijken aan de menschenkinderen. Meestal evenwel wordt door den Heiligen Geest de bedoelingen van de drieheid in den hemel den menschen verduidelijkt door datgene wat wij gewend zijn aan te duiden met den naam of het woord „inspiratie”.

Inspireeren wil letterlijk zeggen, met den geest bezielen. Iemand is geïnspireerd wanneer hij onder den invloed verkeert van eene andere macht of wil dan zijn eigen. Zoo althans drukt Apostel James E. Talmage zich uit in zijn veelomvattend werk „De Artikelen des Geloofs”; en waar hij het onderwerp bespreekt in verband met de hoogere soort van mededeeling, somwijlen door de Hemelautoriteiten gebruikt, gaat hij voort te zeggen dat de goddelijke inspiratie kan worden beschouwd als eene lagere of minder uitgebreide manifestatie van den hemelschen invloed op den mensch dan wel getoond wordt in meer directe openbaring. Met „openbaring” dan te bedoelen de directe Godsstem uit den hoogen.

Hoewel, zooals gezegd, inspireeren is: met den geest te bezielen, dient hier evenwel niet gedacht aan die toestand waarin den persoonlijke geest van den ontvanger de contrôle verliest over het eigen

bewustzijn, en zodoende slechts lijdelijk het onbewuste instrument wordt om mededeelingen enkel van een derde of derden, te overbrengen. Neen, wanneer in evangelischen zin sprake is van inspiratie dan verstaat men daaronder dat de geïnspireerde, de volle beheersching hebbende over eigen wil en verstand, zoodanig door meerderwaardigen invloed beziel is, dat zijne woorden, daden en gedachten, de uitdrukking zijn van datgene wat ten grondslag lag aan de hemelsche gezaghebbers bij het besluit der over te brengen bedoelingen.

Fausset, een godgeleerde van naam, heeft zich aangaande dit onderwerp als volgt uitgedrukt: — „Inspiratie berooft de schrijvers niet van hunne onderscheiden persoonlijkheden, evenmin als de geïnspireerde leeraars in de vroegere Kerk slechts lijdelijke machines waren in het profeteeren. (I Cor. 14 : 32) „Waar de Geest des Heeren is daar is vrijheid.”

Dit ter bestrijding van het idee door sommigen voorgestaan als zoude al hetgeen ooit geschreven was door den Geest des Heeren, zoodanig geïnspireerd zijn geworden dat de schrijvers zelve der boekdeelen, geene eigen gedachten koesterden op het oogenblik van hunne uitingen, maar enkel zoodanig door den Geest werden gedreven, dat zij alleen slechts datgene deden wat de Geest hen ingaf zonder daarbij hun eigen persoonlijk verstand en bewustzijn te gebruiken.

Ook wij gelooven niet zoodanig. Dat wil zeggen ook bij ons bestaat de vaste overtuiging dat met inspiratie, in Bijbelschen zin, bedoeld wordt eene zoodanige ingeving van Godswege door Zijnen Heiligen Geest, dat de persoon die inspiratie ontvangt, en daardoor gedreven zich tot schrijven of spreken zet om mededeeling te doen van de ontvangen waarheden, daarbij geen lijdelijke rol speelt, maar dat de Goddelijke dingen hem door den Geest in zijn gemoed en verstand worden geïnspireerd, waardoor hij gedreven wordt door natuurlijke gevoelens om daarvan mededeeling te doen.

Met openbaring in den zin als de meerdere van inspiratie beschouwd, waaraan wij evenwel met het oog op de strekking van ons artikel slechts een kort woord kunnen wijden, is dit anders. Komt de openbaring tot den mensch door middel van eene hoorbare stem, met dit hoorbare fysiek hooren bedoelende, dan heeft natuurlijk het schepsel niets anders te doen dan te luisteren naar datgene wat wordt gezegd. Zoodanige gevallen hebben zich herhaaldelijk voorgedaan in de bediening van Mozes bijvoorbeeld. Ook met Abraham, met wien naar luide der Schriften, de Heere sprak en geregelde communicatie onderhield. Iets dergelijks was het toen Samuel als veertienjarige knaap in den tempel de stem des Heeren hoorde, en meenende dat het Eli was die hem riep, door den priester onderwezen werd te zeggen wanneer de stem zich mocht herhalen, alleen te uiten „Spreek Heer, uw dienaar hoort!”, om dan enkel toe te luisteren wat die hemel-

boodschap hem te zeggen had. Zoodanig was het geval met Joseph Smith in deze bedeeeling, toen op zijn eerste gebed hem de Vader en de Zoon verscheen, om als directe mededeelers op 't zelfde oogenblik de inleiders te zijn van de bedeeeling der Herstelling welke op het punt stond geopend te zullen worden.

In zake visioenen geldt al haast hetzelfde. Ook dan is de persoonlijke leiding van het verstand volkomen werkeloos. Dat wil zeggen dat de hersenen en de werking daarvan, althans de normale werking, geen deel nemen aan de contrôle der dingen in gezicht of visioen medegedeeld. Het betrokken visioen, strekkende eveneens om den ontvanger belangrijke mededeelingen te doen, wordt veroorzaakt door eene kracht die, op dat oogenblik althans, onafhankelijk werkt van de persoonlijke vermogens van het individu. Wel heeft natuurlijk het leven, door den ontvanger der openbaring in den vorm van eene stem, of wel in die van een visioen, — te voren geleid, zeer veel invloed op hetgeen wordt ontvangen, aangezien niemand eene openbaring van Godswege zal worden gegeven die geen verlangen dien-aangaande aan den dag heeft gelegd. Zoo bijvoorbeeld zal God niets openbaren aan hem of haar die in het eigenst bestaan van den Heer niet gelooft, of daarin niet wil gelooven. Alle mededeeling, hoe duidelijk ook gegeven, zou toch bij voorbaat reeds aan andere oorzaken worden toegeschreven, en nimmer is het daadwerkelijk ondervinden van een zoogenaamd wonder, in de oogen des Heeren het middel bij uitnemendheid geweest om den kinderen der menschen tot het geloof te bewegen. Hiervoor worden van Godswege andere, veel betere, middelen gebezigd.

Is echter het verlangen sterk geweest in het verleden, een verlangen betrekking hebbende op een zekere, bepaalde zaak, vallende binnen de grenspalen van het recht om geschonken te worden aan een verlanger, — waarover straks nader, — en was dat verlangen niet alleen sterk, maar ook onzelfzuchtig en rein, vergezeld van een groot geloof, gekoesterd door voldoende voorbereiding, bestaande uit tentoonspreiding van ongekunstelde zelfverloochening, en had het verlangen inderdaad in de oogen des Heeren werkelijke waarde, dan schenkt de Heer somwijlen, op Zijnen tijd, openbaringen door droomen, visioenen enz. altijd wanneer de ontvanger daarvan voor God den Vader volkomene zekerheid biedt dat hij zijn levensuitingen in zoodanige richting heeft gedreven dat dit leven aangenaam en welgevallig kan worden genoemd in de oogen van den reinen God.

Gelden, over 't geheel genomen, deze regelen natuurlijk eveneens van het onderwerp dat wij momenteel meer in het bijzonder bespreken, toch is er een groot verschil in inspiratie en meer directe openbaring, al is dit verschil dan ook meer kwantitatief dan kwalitatief.

Openbaring door de directe stem van God wordt slechts hoogst

zelden gegeven, en alleen wanneer er inderdaad door den Heer in de toekomst groote dingen te gebeuren staan, zooals bijvoorbeeld het geval was in de dagen van den eersten Joseph Smith, toen zooals reeds gezegd, het tijdstip der Herstelling aller Dingen werd ingeluid. Toen achtte de Heer het noodig om zelve aan een der aardbewoners een bezoek te komen brengen, welk persoonlijk bezoek zich dan ook niet meer herhaalde, maar waarvoor in de plaats, bij latere gelegenheden, aan den jeugdigen ziener engelen werden toegezonden, met de verdere uitlegging der zeer belangrijke boodschap belast.

Openbaring door middel van visioenen en gezichten, alsmede droomen, komen veel menigvuldiger voor, en niet alleen slechts worden die genoten door hen welke wij gewoon zijn aan te duiden met den naam van „autoriteiten” maar elkeen, gewillig en getrouw in het vervullen van zijne plichten, kan zoodanige openbaringen ontvangen.

Inspiratie in den ondergeschikten zin van het woord, is nog veel meer veelvuldig het middel waarvan de Heer zich bedient Zijne mededeelingen over te brengen. En de kracht die alsdan door den Heer wordt gebruikt, is juist die Geest welke uitgaat van den Vader en den Zoon, namelijk de Heilige Geest, aan elk der leden van de Kerk in beginsel geschonken, onmiddellijk bij de inlijving als een lid daarvan.

Evenwel, hoe nu te kennen en te onderscheiden of inderdaad het voorgegevene als zoodanig werkelijk geïnspireerde zaken zijn? Is men altoos zeker dat, zoo wanneer een of ander mededeeling doet van zaken door hem of haar ondervonden, en in betrekking staande tot datgene wat gewoonlijk slechts door middel van inspiratie wordt geuit, dat iets dergelijks werkelijk zijn ontstaan aan onloochenbare inspiratie te danken heeft?

Ook hierin heeft de Heer zijne kinderen niet van zekerheid ontbloot, en is er door Hem eenen vasten regel daargesteld, waardoor het elkeen, getrouw onderzoeker, gemakkelijk zal vallen het echte van het onechte, en het ware van het onware, te onderscheiden. Zie hier op welke wijze Gode dienaangaande werkt.

Wij hebben menigmaal betoogd, dat Gods Koninkrijk een rijk van orde is, waar alles wordt gedaan overeenkomstig van te voren vastgestelde, regelmatigte wetten en voorschriften. Zoo bijvoorbeeld is een ieder zijn werk aangewezen geworden in de bediening der verschillende functiën der Kerk. Het Eerste Presidentschap bijvoorbeeld, bestaande uit den President met twee Raadgevers, stelt het presideerende quorum der Kerk daar. De President zelve, als het hoofd van dat quorum, is geroepen om „een' ziener te zijn, een' openbaarder, een' vertaler, en een' profeet, hebbende alle gaven Gods die Hij op het hoofd der Kerk bevestigt.” De Apostelen zijn geroepen om „bijzondere getuigen te zijn van den naam van Christus in heel de wereld”.

Zij zijn bemachtigd om vertakkingen op te richten en te organiseeren, en kunnen bedienend optreden in eenige of alle van de heilige verordeningen. Aan Patriarchen of Evangelisten is de bijzondere plicht van zegening in de Kerk toevertrouwd. Hoogepriesters zijn verordineerd om, wanneer behoorlijk geroepen, met macht op te treden in al de verordeningen en zegeningen van de Kerk. Aan Ouderlingen is de macht gegeven om in eenige of alle plichten, voorkomende en verbonden met de lagere roepingen in het priesterschap, te handelen. Priesters zijn aangesteld om te prediken, te leeren, de Schriften uit te leggen, te doopen, het avondmaal te bedienen, de huizen der leden te bezoeken, en hun tot het doen van hunne plichten te vermanen. Leeraars zijn lokale beambten wiens werk het is zich onder de Heiligen te mengen, eveneens hun tot het doen van hunne plichten te vermanen, en der Kerk sterkte te verleenen door hunnen getrouwen dienst. De plichten van een' diaken zijn meestal van maatschappelijke aard, betrekking hebbende op het houden van opzicht in de huizen van eeredienst, en de zorg voor het gemak van hen die daar komen om te aanbidden en hunne plichten als zoodanig te vervullen.

(Wordt vervolgd).

VERSLAG DER GRONINGER CONFERENTIE.

(Vervolg van blz. 152.)

Na gezang wederom, en gebed uitgesproken bij monde van Ouderling B. Tiemersma, werden de algemeene en plaatselijke autoriteiten voorgesteld door den Zendingspresident, en gebruikelijk goedgekeurd en ondersteund, nadat vooraf nog een kind was ingezegend geworden eveneens bij monde van Ouderling Tiemersma.

Aan Ouderling Borgan Anderson werd voorts het woord gegeven. Het evangelie heeft ons beter gemaakt, en alleen als wij klein en nederig willen zijn als een klein kind, zullen wij ingang kunnen vinden in het koninkrijk van God. Onze overtuiging, geheiligd door den Geest van God, zal ons waarschuwen wat wel en wat niet in overeenstemming is met den wil des Heeren. Door middel van openbaring maakte de Heer vroeger Zijnen wil openbaar, en na te hebben nagegaan waarom zulks onder de Christenheid van vandaag niet meer het geval is, besluit spreker door te wijzen op het schoone feit van openbaring waarop de Kerk van Christus in deze dagen is gebouwd en gegroundvest.

De tweede spreker was Pres. Charles S. Clark, leider der Conferentie te Amsterdam.

De bedoelingen waarmede de zendelingen hier zijn is niet om slechte dingen te doen en te leeren, maar zoo wij allen willen doen naar hetgeen door hun gezegd wordt, dan zal zulks ons leven beter maken en opvoeren tot een hooger peil dan wij tot heden toe gekend

hebben. Niettegenstaande wij veracht en versmaad worden is zulks geen bewijs van de minderwaardigheid van onze leerstellingen. Het weggenomen evangelie daarentegen is hersteld, en alle de gaven en zegeningen met de gevolgen van dien, kunnen ons deel zijn zoo wij wandelen willen in de paden ons door onze leerstellingen voorgehouden. Voorts wordt door spreker achtereenvolgens de vraag gesteld: waar komen wij vandaan, wat doen wij hier, en waarheen gaan wij na den dood? Op duidelijke en schoone wijze worden de onderscheiden zaken hieraan verbonden, uiteengezet.

Ouderling W. B. Murray wordt thans het woord gegeven, en eveneens op zeer duidelijke en bevattelijke wijze, wordt door hem voortgebouwd op het fundament door vorige spreker gelegd, om namelijk aan te toonen waarheen wij gaan na den dood. Om in de toekomst volle gelukzaligheid te kunnen vinden dienen wij onderdanen te zijn van Gods Koninkrijk, aangezien in dat koninkrijk enkel en alleen vol geluk en volle tevredenheid kan worden gevonden. Wilt het bestuurd wordt door volmaakte wetten. Rechtmatig onderzoek, door onbevooroordeelde menschen, zal de waarheid en houdbaarheid, ja zelfs de meerderwaardigheid van het „Mormonisme” aan het licht brengen.

Pres. Lee Nebeker, van de Arnhemsche hoofdafdeeling, stelt de vraag of wij dan waarlijk wel den rechten weg hebben gevonden, het antwoord waarop bepaald bevestigend moet luiden. Gezien kan zulks worden uit het feit dat een huisgezin, wanneer tot het evangelie toegetreden, en de verplichtingen daarvan nagekomen, inderdaad opgevoerd wordt tot een hoogere levensbeschouwing en een beter levensbetrachting. Hoe evenwel dien geest van het evangelie te koesteren en te kweeken? Door nederig te zijn, ootmoedig, en door vol te houden in het gebed. Een schoon voorbeeld van dit laatste wordt aangehaald uit het leven van ex-president Wilford Woodruff, waarmede dan ook sprekers rede besloten werd.

Na dankgebed, voorafgegaan door gemeenschappelijk gezang, wordt ook deze tweede vergadering tot slot gebracht, welke door een flink aantal leden en vreemdelingen was bezocht.

Nogmaals sprak Pres. Hanks in de avondvergadering, aangevangen om 6 uur, een inleidend woord, waarin den nadruk werd gelegd op het feit dat elkeen een vrijen wil had ontvangen en tot geen prijs dwang mocht worden uitgeoefend op de zielen van wie dan ook in de wereld.

Het eerst werd het woord gegeven aan Zuster A. Tiemersma, met haar man overgekomen om de conferentie in de stad waar zij het evangelie had aangenomen, bij te wonen.

Zuster Tiemersma gaf een zeer schoon getuigenis van de waarheid van het evangelie, en wees in het bijzonder op de plichten der vrouwen en moeders, om hun huisgezin door zachtheid ten voorbeeld te

zijn en te leiden in de wegen van den geest des Heeren. Uitdrukking werd verder gegeven aan de gedachte dat niet ons eerst de hemel in de toekomst wachtte, maar dat elkeen van zijn leven en huisgezin hier op aarde reeds een hemel kan maken. Onder groote belangstelling der aanwezigen werd deze schoone toespraak aangehoord, en de ernst waarmede een en ander werd uitgesproken, bracht de tranen in de oogen van menig een der aanwezigen.

Na Zuster Tiemersma werd het woord gegeven aan haren man, de assistent-redacteur van „De Ster”. In duidelijke termen werd uiteengezet dat geen godsdienststelsel in staat is hoogere levensbeginselen te prediken dan het evangelie, of „Mormonisme”, aangezien de leer van Christus zich tot taak heeft gesteld het beste te geven en te leeren wat er in hemel en aarde te vinden is, en zoo ooit door iemand een beginsel mocht worden ontdekt, wat een hooger levensstandaard verkondigd als tot heden toe door ons gevonden is geworden, de Kerk van Jezus Christus niet aarzelen zal dat levensbeginsel tot het hare te maken, aangezien door haar als leer wordt erkend, dat alles wat goed is, alles wat deugdzaam is, alles wat liefelijk is, en alles wat welluidt, mede helpt tot de bevordering van het geluk van het mensdom, en als zoodanig een onderdeel is van het evangelie, en eveneens behoort geleerd te worden door de Kerk die den naam van den Zaligmaker draagt.

Na de rede van Ouderling Tiemersma werd de vergadering begunstigd met een schoone solo, gezongen door Ouderling Adams, waarbij hij zich zelve begeleidde op de piano.

Het glanspunt van den avond evenwel was de rede gehouden door den Zendingspresident Le Grand Richards. Bewijzen worden geleverd van het feit dat de liefde van God oneindig grooter is dan de liefde der menschen bij mogelijkheid kan zijn. Aangaande de oprechtheid van het streven der Heiligen der Laatste Dagen worden bewijzen getrokken uit hetgeen, in het bijzonder de voorgaande, spreker en spreekster hebben gezegd. Eveneens dient als zoodanig de opsomming der opofferingen gebracht door de autoriteiten der Kerk, uit welke opsomming het der vergaderden blijken kon dat geen werk in de Kerk bij mogelijkheid gedaan kan worden uit hoop op eenig aardsch loon, aangezien verreweg de groote meerderheid der kosten die te maken vallen, uit eigen middelen dienen te worden bestreden. Na nog enkele woorden gezegd te hebben over de waarde van het boek Leer en Verbonden, alsmede van het Boek van Mormon, besluit spreker zijne leerrijke rede door een overschoon en sprekend getuigenis van de waarheid der beginselen door de Heiligen van dezen tijd, voorgestaan.

Na nog enkele woorden van dank, uitgebracht door den leider van het geheel. Pres. Hanks, wordt na gemeenschappelijk gezang, de conferentie tot slot gebracht door dankgebed uitgesproken door Broeder O. Ruward van Harlingen.

Ofschoon er niet zooveel menschen aanwezig waren als men allicht had mogen verwachten, — de vergaderingen waren druk geannonceerd — neemt zulks niet weg dat deze conferentie, hoewel gehouden in Leeuwarden, zijnde niet de standplaats der eigenlijke hoofdafdeeling, uitnemend geslaagd mag heeten. Afgezien er van dat de opkomst der leden zeer bevredigend mocht heeten, en mede een aantal vreemdelingen tegenwoordig was, was de inhoud van het gesprokene over het geheel zoo zeer van den Geest des Heeren doordrongen dat gerust gezegd kan worden dat zulks niet na zal laten eenen indruk ten goede voort te brengen op elkeen die zich in de vergaderingen gehouden, tot luisteren heeft gezet.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Uit Harlingen bereikt ons van Broeder Walle Køster, leider der vertakking aldaar, het volgende bericht:

Na overleg met den Conferentie-president, verklaarden een viertal onzer zusters alhier, zich bereid een gedeelte der stad Franeker, in onze nabijheid gelegen, af te werken met boeken en tractaten. Door hen zijn aldaar 500 brochures verkocht geworden, en 300 tractaten uitgedeeld, terwijl hen eveneens gelegenheid werd gegeven tot het houden van onderscheidene evangeliegesprekken. Natuurlijk waren allen zeer voldaan bij het huiswaarts keeren, en gelooven wij hiervan in ons tijdschrift melding te moeten maken, opdat dit voorbeeld navolging moge vinden onder meerdere vertakkingen, waar daartoe, tijd, lust en gelegenheid mocht bestaan.

OVERLEDEN.

REUMAN. Te Amsterdam overleed op 17 Maart l.l. Broeder Cornelius Reuman. Geboren te Rotterdam 22 Maart 1857, was hij 12 Sept. 1905 gedoopt door Ouderling A. Dalebout, en 13 derzelfde maand bevestigd door denzelfden Ouderling.

INHOUD:

Verslag der redevoering gehouden door Pres. Joseph F. Smith blz. 145		Inspiratie blz. 153 In ons eigen zendingsveld „ 160 Overleden „ 160
Verslag der Groninger Conferentie. blz. 151, 157		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7B Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending. Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, Buitenland f 2.50. Amerika 1.00 doll. — Per exemplaar 10 cent.